

Rooma vahvistaa näyn – numero yksi

Yksityinen tulkinta

Jeff Pippenger

2024-06-28

Ja niinä aikoina monet nousevat etelän kuningasta vastaan; myös sinun kansasi väkivaltaiset korottavat itsensä vahvistaakseen näyn; mutta he kaatuvat. Daniel 11:14.

Sana ”oppi” tarkoittaa kristinuskon yhteydessä Raamatun vahvistettuja totuuksia. Eri tunnustuksellisesti kristillisillä järjestöillä on erilaisia kokonaisuuksia siitä, mitä ne määrittelevät raamatullisiksi opeiksi, mutta Totuus on vain yksi. Ero ”absoluuttisen totuuden” ja ”pluralismin” välillä on aihe, joka jää tässä vaiheessa tarkastelumme ulkopuolelle.

Niin Pilatus sanoi hänelle: "Sinä siis olet kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt, ja sitä varten minä olen tullut maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni." Pilatus sanoi hänelle: "Mitä on totuus?" Ja tämän sanottuaan hän meni jälleen ulos juutalaisten luo ja sanoi heille: "Minä en löydä hänessä mitään syytä." Joh. 18:37, 38.

Totuus on Jumalan sana; se on Hänen äänensä, ja se on Kristus itse.

Meidän tulisi itse tietää, mistä kristinuskko muodostuu, mikä on totuus, mikä on se usko, jonka olemme vastaanottaneet, mitkä ovat Raamatun säännöt — ne säännöt, jotka meille on annettu korkeimmalta auktoriteetilta. On monia, jotka uskovat ilman syytä, johon perustaa uskonsa, ilman riittävää näyttöä asian totuudesta. Jos esitetään ajatus, joka on sopusoinnussa heidän omien ennalta omaksuttujen käsitystensä kanssa, he ovat täysin valmiit hyväksymään sen. He eivät päättellessä etene syytä seuraukseen; heidän uskollaan ei ole todellista perustusta, ja koetuksen aikana he havaitsevat rakentaneensa hiekalle.

”Se, joka tyytyväisenä lepää oman nykyisen, vajavaisen Raamatun tuntemuksensa varassa ja ajattelee tämän riittävän hänen pelastukseensa, lepää kohtalokkaassa petoksessa. On monia, jotka eivät ole perusteellisesti varustautuneet raamatullisilla todistuksilla, jotta he kykenisivät erottamaan harhan ja tuomitsemaan kaiken sen perinnäissäännön ja taikauskon, jota on syötetty totuutena. Saatana on tuonut omia ajatuksiaan Jumalan palvontaan, turmellakseen Kristuksen evankeliumin yksinkertaisuuden. Suuri joukko niitä, jotka tunnustavat uskovansa nykyiseen totuuteen, ei tiedä, mikä muodostaa sen uskon, joka kerran annettiin pyhille — Kristus teissä, kirkkauden toivo. He ajattelevat puolustavansa vanhoja rajapyykkejä, mutta he ovat penseitä ja välinpitämättömiä. He eivät tiedä, mitä merkitsee kutoa omaan kokemukseensa ja omistaa rakkauden ja uskon todellinen voima. He eivät ole läheisiä Raamatun tutkijoita, vaan laiskoja ja tarkkaamattomia. Kun mielipide-eroja syntyy Raamatunkohtien johdosta, ne, jotka eivät ole opiskelleet tarkoituksellisesti eivätkä ole varmoja siitä, mitä uskovat, lankeavat pois totuudesta. Meidän tulee painottaa kaikille sitä välttämättömyyttä, että jumalallista totuutta tutkitaan uutterasti, jotta he tietäisivät todella tietävänsä, mikä on totuus. Jotkut vaativat itselleen suurta tietoa ja tuntevat tyytyväisyyttä tilaansa, vaikka heillä ei ole enempää intoa

työhön, enempiä palavaa rakkautta Jumalaa kohtaan ja niitä sieluja kohtaan, joiden puolesta Kristus kuoli, kuin jos he eivät olisi koskaan tunteneet Jumalaa. He eivät lue Raamattua omaksuakseen sen ytimen ja mehevyyden omille sieluilleen. He eivät tunne, että se on Jumalan ääni, joka puhuu heille. Mutta jos tahdomme ymmärtää pelastuksen tien, jos tahdomme nähdä vanhurskauden Auringon säteet, meidän täytyy tutkia kirjoituksia tarkoituksellisesti, sillä Raamatun lupaukset ja profetiat luovat kirkkaita kirkkauden säteitä jumalallisen lunastussuunnitelman ylle — suuria totuuksia, joita ei ymmärretä selvästi.” The 1888 Materials, 403.

Meidän tulee tietää, mitä nämä opit ovat, ja kuinka nämä totuudet esitetään, vahvistetaan ja puolustetaan.

”Meistä ei nyt näytä mahdolliselta, että kenenkään tarvitsisi seistä yksin; mutta jos Jumala on koskaan puhunut minun kauttani, aika tulee, jolloin meidät viedään neuvostojen eteen ja tuhansien eteen hänen nimensä tähden, ja jokaisen on annettava peruste uskollensa. Silloin kohdistuu ankarin arvostelu jokaiseen kantaan, joka on omaksuttu totuuden puolesta. Meidän on siis tutkittava Jumalan sanaa, jotta tietäisimme, miksi uskomme ne opit, joita puolustamme. Meidän täytyy kriittisesti tutkia Jehovan eläviä ilmoituksia.” Review and Herald, 18. joulukuuta 1888.

Jotta heidät tuotaisiin ”tuhansien” eteen, on ilmeistä, että joidenkuiden totuuden puolustajien viimeisinä päivinä on pakko puolustaa totuutta sellaisen välineen kautta kuin televisio tai verkkolähetykset. Kuinka muuten tuhannet voisivat seurata niiden sadan neljänkymmenenneljän tuhannen antamaa todistusta? Ne opit, joita me puolustamme, määrittävät uskomme perustan.

”Seurakunnan jäseniä koetellaan ja punnitaan yksilöinä. Heidät asetetaan olosuhteisiin, joissa heidät pakotetaan todistamaan totuuden puolesta. Monet kutsutaan puhumaan neuvostojen edessä ja tuomioistuimissa, ehkä erillään toisistaan ja yksin. He ovat laiminlyöneet hankkia sen kokemuksen, joka olisi auttanut heitä tässä hätätilanteessa, ja heidän sielujaan painaa omantunnon tuska hukatuista tilaisuuksista ja laiminlyödyistä etuoikeuksista.” Testimonies, osa 5, s. 463.

Jumalan sana ei koskaan petä, ja sen tähden, jos meidän on määrä lukeutua sadan neljänkymmenenneljän tuhannen joukkoon, meidän täytyy tietää, mitä uskomme, sen perusteella, mitä Jumalan sanaan on kirjoitettu. Ennen kuin koetuksen aika koittaa, jolloin Jumalan kansa pakotetaan selittämään ne opit, joihin se uskoo, Jumala sallii erheiden tulla esiin pakottaakseen kansansa tutkimaan kriittisesti Hänen sanaansa.

Se, ettei Jumalan kansan keskuudessa ole kiistaa eikä kuohuntaa, ei ole pidettävä ratkaisevana todisteena siitä, että he pitävät lujasti kiinni terveestä opista. On aihetta pelätä, etteivät he ehkä selvästi erota totuutta erehdyksestä. Kun Raamatun tutkimisen kautta ei nouse uusia kysymyksiä, kun ei synny mielipiteiden eroavaisuutta, joka saisi ihmiset tutkimaan itse Raamattua varmistaakseen, että heillä on totuus, monet tulevat nyt, niin kuin muinoin, pitämään kiinni perinnäissäännöistä ja palvomaan sitä, mitä eivät tunne.

”Minulle on osoitettu, että monet, jotka tunnustavat tuntevansa tämän ajan totuuden, eivät tiedä, mitä he uskovat. He eivät ymmärrä uskonsa todistuksia. Heillä ei ole oikeaa käsitystä tämän ajan työtä koskevasta tehtävästä. Kun koetuksen aika tulee, on nyt miehiä, jotka saarnaavat toisille, mutta jotka tullessaan tutkimaan omaksumiaan kantoja havaitsevat, että on monia asioita, joille he eivät kykene esittämään tyydyttävää perustetta. Ennen kuin heitä näin koeteltiin, he eivät tunteneet suurta tietämättömyyttään. Ja seurakunnassa on monia, jotka pitävät itsestään selvänä, että he ymmärtävät, mitä uskovat; mutta ennen kuin syntyy kiista, he eivät tunne omaa heikkouttaan. Kun heidät erotetaan samanuskoisista ja pakotetaan seisomaan yksin ja erillään selittämään uskonsa, he hämmästyvät nähdessään, kuinka sekavia heidän käsityksensä ovat siitä, minkä he olivat hyväksyneet totuutena. Varmaa on, että keskuudessamme on tapahtunut luopumista elävästä Jumalasta ja kääntymistä ihmisten puoleen, niin että inhimillinen on asetettu jumalallisen viisauden sijaan.

”Jumala herättää kansansa; jos muut keinot pettävät, heidän keskuuteensa tulee harhaoppeja, jotka seulovat heitä erottaen akanat vehnästä. Herra kutsuu kaikkia, jotka uskovat Hänen sanaansa, heräämään unesta. Kallisarvoista valoa on tullut, juuri tähän aikaan soveltuvaa. Se on Raamatun totuutta, joka osoittaa vaarat, jotka ovat aivan edessämme. Tämän valon tulisi johtaa meidät ahkeraan Raamatun tutkimiseen ja mitä perusteellisimpaan niiden käsitysten koettelemiseen, joista pidämme kiinni. Jumala tahtoo, että kaikkia totuuden puolia ja kannanottoja tutkitaan perinpohjaisesti ja hellittämättä rukouksen ja paaston kanssa. Uskovien ei tule levätä oletusten ja epämääräisten käsitysten varassa siitä, mikä on totuus. Heidän uskonsa tulee olla lujasti perustettu Jumalan sanaan, jotta koetuksen ajan tullessa, kun heidät viedään neuvostojen eteen vastaamaan uskostaan, he voisivat antaa syyn siihen toivoon, joka heissä on, sävyisyydellä ja pelolla.

”Kiihota, kiihota, kiihota. Niiden aiheiden, joita esitämme maailmalle, tulee olla meille elävä todellisuus. On tärkeää, että puolustaessamme oppeja, joita pidämme uskon perustavina opinkohtina, emme koskaan salli itsemme käyttää perusteluja, jotka eivät ole täysin päteviä. Ne saattavat vaieta vastustajan, mutta ne eivät kunnioita totuutta. Meidän tulee esittää päteviä perusteluja, jotka eivät ainoastaan vaienna vastustajiamme, vaan kestävät mitä lähimmän ja tarkimman tutkistelun. Niiden kohdalla, jotka ovat kouluttautuneet väittelijöiksi, on suuri vaara, etteivät he käsittele Jumalan sanaa puolueettomasti. Kohdatessamme vastustajan meidän tulee vakavasti pyrkiä esittämään asiat sillä tavoin, että herätämme vakaumuksen hänen mielessään, sen sijaan että pyrkisimme vain antamaan varmuutta uskovalle.”

”Olkoonpa ihmisen älyllinen kehitys millainen tahansa, älköön hän hetkeksikään ajatelko, ettei olisi tarpeen tutkia Raamattua perusteellisesti ja jatkuvasti suuremman valon saamiseksi. Kansana meidät on kutsuttu yksilöllisesti olemaan profetian tutkijoita. Meidän tulee valvoa vakavuudella, jotta voisimme havaita jokaisen valonsäteen, jonka Jumala meille esittää. Meidän tulee tavoittaa totuuden ensimmäiset kajastukset; ja rukouksellisen tutkimisen kautta voidaan saada kirkkaampaa valoa, joka voidaan tuoda toisten eteen.” Testimonies, osa 5, s. 708.

Ne ”profetian tutkijat”, jotka lopulta muodostavat sataneljäkymmentäneljätuhatta, ”koetellaan ja todistetaan yksilöllisesti” jo ennen heidän kohtaamistaan niiden maallisten valtojen kanssa, jotka

saattavat voimaan pian tulevan sunnuntailakikriisin ja vainon. Uskolliset ”herätetään” ensin Jumalan toimesta. Nukkuvat neitsyet ”herätetään” siitä unesta, johon he ovat vaipuneet viipymisen aikana. Ellei heitä saada heräämään sillä sanomalla, jonka Jumala on esittänyt niiden kirjoitusten kautta, joita on lähetetty eteenpäin heinäkuusta 2023 lähtien, silloin Jumala sallii ”harhaoppien” ”tulla heidän keskuuteensa”, mikä saattaa päätökseen vehnän ja lusteiden erottamisen seulomisprosessin kautta. Olemme nyt tuossa seulomisprosessissa.

Niiden käytettävissä, jotka ovat seuranneet kiistaa Nykyisen Rooman oikeasta tunnistamisesta, on kolme vaihtoehtoa. Yksi vaihtoehto on, että Yhdysvallat on Nykyinen Rooma; toinen on, että paavillinen valta on Nykyinen Rooma; ja kolmas vaihtoehto on, että kumpikin edellisistä kannoista on virheellinen ja että jokin muu valta on kuvattu Danielin kansan ryöstäjinä, jotka korottavat itsensä, lankeavat ja vahvistavat näyn Danielin kirjan yhdestoista luvun neljännessätoista jakeessa.

Minä väitän, että erimielisyyden siitä, onko nykyinen Rooma paavillinen valta vai Yhdysvallat, on sallittu tulla tähän liikkeeseen tarkoituksena pakottaa Hänen kansansa tutkimaan Hänen profeetallista Sanaansa. Jumala on saattanut tämän kiistan esiin armonsa ilmentymänä. Minä väitän, että erimielisyydessä on enemmän kyse Hänen kansansa valmistamisesta tulevaan kriisiin kuin pelkästään sen määrittämisestä, kuka on oikeassa ja kuka väärässä nykyisestä Roomasta. Jumala salli ja suunnitteli erimielisyyden osoittaakseen kaikille, jotka tahtovat nähdä, että heidän oma henkilökohtainen ymmärryksensä Hänen profeetallisesta Sanastaan on epätäydellinen tai virheellinen. Kiista on sen tähden todiste Jumalan armosta.

Kiista ei koske ainoastaan sen tunnistamista, mikä valta on sinun kansasi rosvojen edustama, vaan myös sitä, sovelletaanko oikein sitä säe säkeeltä -menetelmää, jonka molemmat kiistan osapuolet tunnustavat kannattavansa. Säe säkeeltä -menetelmään liittyvät profeetalliset säännöt sisältävät erityisiä profeetallisia periaatteita, jotka tulevat olemaan osa vehnän ja lusteiden seulomisprosessia. Kolme säe säkeeltä -menetelmän osatekijää, joiden väitän tulevan väärin ymmärretyiksi tässä nykyisessä kiistassa, ovat Kristus Totuutena, Kristus Alfana ja Omegana sekä profetian kolminkertainen sovellus.

Lopulta havaitaan, että ne, jotka pitäytyvät virheelliseen käsitykseen Danielin kirjan yhdestoista luvun neljästätoista jakeesta, perustavat opillisen kantansa yksityiseen tulkintaan.

Ja meillä on vielä lujempi profeetallinen sana, ja teette hyvin, jos otatte siitä vaarin niin kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti nousee teidän sydämissänne. Tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä. Sillä ei koskaan ole profetia tullut ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina Jumalan pyhät ihmiset ovat puhuneet. 2 Piet. 1:19–21.

Jakeen neljätoista liittyvässä kiistassa esimerkki siitä, mitä ymmärrän ”omakohtaisella selityksellä”, löytyy teoksesta Suuri taistelu.

”Kun sapatti on tullut erityiseksi kiistakysymykseksi koko kristikunnassa ja uskonnolliset sekä maalliset viranomaiset ovat yhdistyneet pakottaakseen sunnuntain viettämisen, pienen vähemmistön järkkymätön kieltäytyminen alistumasta kansanomaiseen vaatimukseen tekee heistä yleismaailmallisen kirouksen kohteita. Väitetään, ettei niitä harvoja, jotka asettuvat

vastustamaan kirkon säädöstä ja valtion lakia, tule sietää; että on parempi heidän kärsiä kuin kokonaisien kansakuntien joutua sekasortoon ja laittomuuteen. Sama perustelu esitettiin Kristusta vastaan monia vuosisatoja sitten kansan hallitsijoiden taholta. ”On meille hyödyllistä”, sanoi viekas Kaifas, ”että yksi ihminen kuolee kansan edestä eikä koko kansa huku.” Joh. 11:50. Tämä perustelu näyttää ratkaisevalta; ja lopulta annetaan asetus niitä vastaan, jotka pyhittävät neljännen käskyn sapatin, julistaen heidän ansaitsevan ankarimman rangaistuksen ja antaen kansalle määrääjän kuluttua vapauden surmata heidät. Vanhan maailman roomalaisuus ja Uuden maailman luopio protestanttisuus menettelevät samalla tavoin niitä kohtaan, jotka kunnioittavat kaikkia jumalallisia käskyjä.” Suuri taistelu, s. 615.

”Kristikunta” edustaa kristittyjen maailmanlaajuista yhteisöä tai niiden maiden ja kulttuurien kollektiivista kokonaisuutta, joissa kristityt muodostavat enemmistön. Termiä käytetään usein tarkoittamaan niitä maailman osia, joissa kristinusko on hallitseva uskonto ja on merkittävästi vaikuttanut kulttuuriin, lakeihin ja yhteiskunnallisiin normeihin. Kristikunta käsittää kristinuskon maailmanlaajuisen ulottuvuuden sen seuraajien, kulttuurisen vaikutuksen ja historiallisen merkityksen kannalta. Poistamatta Ellen White CD-ROM:issa esiintyvää toistoa sana ”kristikunta” esiintyy sata seitsemänkymmentäkuusi kertaa. Maantieteellisesti sisar White osoittaa, että kristikunta yleisesti edustaa Eurooppaa ja Amerikkoja. Sisar Whiten asiayhteydessä Eurooppa määritellään Vanhaksi maailmaksi ja Amerikat Uudeksi maailmaksi.

”Mutta peto, jolla oli karitsan kaltaiset sarvet, nähtiin ’nousevan maasta’. Sen sijaan että se kukistaisi muita valtoja vakiinnuttaakseen asemansa, tämän vertauskuvan esittämän kansakunnan täytyi nousta alueella, joka oli aiemmin ollut asuttamaton, ja kasvaa vähitellen ja rauhanomaisesti. Se ei siis voinut nousta Vanhan maailman ahtaasti asutettujen ja keskenään kamppailevien kansallisuuksien keskuudesta — tuosta kuohuvasta merestä, jossa on ’kansoja, väkijoukkoja, kansakuntia ja kieliä’. Sitä on etsittävä läntiseltä mantereelta.

”Mikä Uuden maailman kansakunta oli vuonna 1798 nousemassa valtaan, antaen lupauksen voimasta ja suuruudesta sekä herättäen maailman huomion? Symbolin soveltamisesta ei voi olla mitään epäilystä. Yksi kansakunta, ja vain yksi, täyttää tämän profetian tuntomerkit; se viittaa erehtymättömästi Amerikan yhdysvaltoihin.” Suuri taistelu, 441.

Viimeistä virkettä tarkastelemassamme kappaleessa on käytetty vihjaamaan, että ”Vanhan maailman romanismi ja Uuden maailman luopioitunut protestanttisuus” määrittelee ”Vanhan maailman romanismin” paavuutena pimeän keskiajan aikana ja Yhdysvallat (luopioituneen protestanttisuuden) modernina Roomana, jota edustaa ilmaus ”Uuden maailman luopioitunut protestanttisuus”. ”Vanha” määritellään menneeksi historiaksi, ja ”Uusi” määritellään moderniksi tai nykyiseksi historiaksi. Tällainen sovellus vääristää sisar Whiten vakiintunutta käsitystä sekä kristikunnasta että Vanhasta ja Uudesta maailmasta.

Ne, jotka soveltavat lausetta menneen ja tulevan historian näkökulmasta, tunnistavat ”oman tulkinnan” suoranaudessa ristiriidassa sisar Whiten tarkoittaman merkityksen kanssa. Väite kuuluu, että ”vanha maailma” edustaa mennyttä historiaa ja ”uusi” modernia tai nykyistä historiaa (uutta).

Katkelmassa sanotaan: ”tulee noudattamaan”. Romanismi ja luopioprotestantismi ”tulevat noudattamaan samanlaista menettelytapaa niitä kohtaan, jotka kunnioittavat kaikkia jumalallisia käskyjä”. Katkelmassa vanha maailma on Eurooppa ja uusi maailma Amerikat. Sisaren White opetus on, että koko maailma on asetettava sunnuntailain koetuksen eteen ja että romanismi tulee johtamaan vainoja Euroopassa ja luopioprotestantismi tulee johtamaan vainoja Amerikoissa. Amerikat ja Eurooppa ovat se, mitä määritellään ”kristikunnaksi”. Sekä romanismi että luopioprotestantismi ”tulevat noudattamaan samanlaista menettelytapaa niitä kohtaan, jotka kunnioittavat kaikkia jumalallisia käskyjä”.

”Tulevat vainoamaan” osoittaa molempien valtojen tulevaa toimintaa, ja kieliopillisesti on mahdotonta väittää, että Vanhan maailman romanismi olisi pimeän keskiajan paavillinen valta. Molempien valtojen harjoittama vaino on tulevassa aikamuodossa. Ilmauksen määritelmä on ”tulevat vainoamaan”, ja se merkitsee jonkin seuraamista tai tavoittelemista tarkoituksena saavuttaa tai hankkia se. Se viittaa tulevaan toimintaan, jossa yksilö tai ryhmä on sitoutunut aktiivisesti pyrkimään kohti päämäärää tai tavoitetta.

Ilmausta voidaan soveltaa erilaisissa yhteyksissä: ”Hän tulee suuntautumaan lääketieteen uralle”, mikä tarkoittaa, että hän aikoo työskennellä tullakseen lääketieteen ammattilaiseksi. ”Hän tulee suorittamaan tutkinnon insinööritieteissä”, mikä osoittaa, että hän aikoo opiskella insinööritieteitä korkeakoulussa. ”Ryhmä tulee viemään hankkeen päätökseen asti”, mikä viittaa siihen, että ryhmä jatkaa hankkeen parissa työskentelyä, kunnes se on valmis. ”He tulevat ryhtymään oikeustoimiin yhtiötä vastaan”, mikä tarkoittaa, että he aikovat ryhtyä oikeudellisiin toimiin käsitelläkseen vääryyden tai saadakseen oikeutta. Kaiken kaikkiaan ”tulee tavoittelemaan” ilmaisee päättäväisyyttä, sitoutumista ja selkeää aikomusta saavuttaa tietty päämäärä tai lopputulos tulevaisuudessa.

Yksityistä tulkintaa, jota käytetään opettamaan, että Vanhan maailman roomalaisuus kuuluu menneeseen historiaan, käytetään sen jälkeen tukipilarina ylläpitämään virheellistä profetian kolminkertaisen sovellutuksen soveltamista. Sen mukaan Rooman kolminkertainen sovellus merkitsee pakanallista Roomaa, jota seuraa paavillinen Rooma ja sitten Yhdysvallat kolmantena näistä kolmesta Roomasta. Hyvin samankaltaista virheellistä sovellutusta käytettiin pian 11. syyskuuta 2001 jälkeen, kun eräs ryhmä erosi liikkeestä Joelin kirjan vuoksi.

Kiista alkoi sitten eräissä Kanadassa pidetyssä leirikokouksessa, jossa kolmen voi-huudon kolminkertainen sovellus liitettiin Joelin kirjaan opettamaan, että kolmannen voi-huudon islam oli se kansa, joka tuli maata vastaan ensimmäisen luvun kuudennessa jakeessa. Tuo kansa on paavillinen Rooma, mutta esiin tuotiin yksityinen tulkinta, jonka mukaan tuo kansa oli islam. Kolmen voi-huudon kolminkertainen sovellus oli vahvistanut islamin 11. syyskuuta 2001 vallaksi, ja uusi yksityinen tulkinta väitti, että Joelin ensimmäisen luvun paavillinen valta oli todellisuudessa islam. Yksityistä tulkintaa, joka hylkäsi paavillisen vallan oikean tunnistamisen Joelin kirjassa, tuettiin kolmen voi-huudon virheellisellä sovelluksella. Nyt esiin tuodaan yksityinen tulkinta, joka syrjäyttää paavillisen vallan Yhdysvaltojen tieltä.

Mitä on ollut, sitä on vatedeskin oleva, ja mitä on tehty, sitä tehdään jälleen; ei ole mitään uutta auringon alla. Onko mitään, mistä voitaisiin sanoa: Katso, tämä on uutta? Se on ollut jo ammoisista ajoista, ennen meitä. Saarnaaja 1:9, 10.

Viimeisten päivien kiistoihin kuuluu vanhojen kiistojen toistuminen, ja Danielin kirjan yhdestoista luku sisältää Uriah Smithin kiistan, jossa hän asettaa oman yksityisen tulkintansa pohjoisen kuninkaan vertauskuvan päälle. Näin tehdessään hän rakensi Danielin kirjan yhdenteentoista lukuun sellaisen ymmärryksen, joka tuotti ainoastaan pimeyttä. Näinä viimeisinä päivinä toistuvat kiistat koskevat erityisesti niiden hedelmien tunnistamista, joita syntyy, kun vakiintuneeseen totuuteen sovelletaan yksityisiä tulkintoja. Juuri näin Smith teki kirjassaan Daniel and the Revelation. Juuri näin tehtiin Joelin kirjaa koskevassa kiistassa, ja samaa dynamiikkaa käytetään silloin, kun yksi kappale kirjasta Suuri taistelu sivuuttaa sen määritelmän, mikä ”kristikunta” on sekä maailmassa että Ellen Whiten kirjoituksissa, samalla kun hylätään kielipöytä perussäännöt, joiden mukaan ilmaus ”will pursue” ilmaisee tulevan tapahtuman. Tästä viitekehyksestä käsin virheellistä käsitystä, että ”Vanha maailma” olisi paavillisen vallan historia vuosista 538 vuoteen 1798, käytetään sitten väittämään vastaan sitä vakiintunutta ymmärrystä, joka koskee profetian kolminkertaisen sovelluksen määritelmää.

”Kaikki, minkä Jumala on profeetallisessa historiassa määrännyt täytettäväksi menneisyydessä, on täyttynyt, ja kaikki, mikä järjestyksessään on vielä tuleva, tulee täyttymään. Daniel, Jumalan profeetta, seisoo paikallaan. Johannes seisoo paikallaan. Ilmestyskirjassa Juudan heimon Leijona on avannut profetian tutkijoille Danielin kirjan, ja näin Daniel seisoo paikallaan. Hän kantaa todistuksensa, sen, minkä Herra näyissä ilmoitti hänelle niistä suurista ja juhlallisista tapahtumista, jotka meidän täytyy tuntea, kun seisomme aivan niiden täyttymyksen kynnyksellä.”

”Historiassa ja profetiassa Jumalan Sana kuvaa totuuden ja erehdyksen välistä pitkään jatkunutta taistelua. Tämä taistelu on yhä käynnissä. Se, mikä on ollut, toistuu jälleen. Vanhat kiistat herätetään uudelleen, ja uusia teorioita nousee alinomaa esiin. Mutta Jumalan kansa, joka uskossaan ja profetian täyttymyksessä on ollut mukana julistamassa ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomia, tietää, missä se seisoo. Sillä on kokemus, joka on puhdasta kultaa kalliimpi. Sen tulee seistä lujana kuin kallio ja pitää alkuperäinen luottamuksensa vahvana loppuun asti.” Selected Messages, kirja 2, 109.

Voidaan helposti osoittaa, että sisar White samastaa Paavalin ilmaisun ”heidän luottamuksensa alku” adventismin perustotuuksiin. Milleriläiset opettivat, että sinun kansasi ryöstäjät olivat paavillinen valta, ja vuodesta 1890 eteenpäin sadan neljänkymmenen tuhannen liike on toistuvasti tunnistanut saman symbolin ymmärryksen kuin milleriläisetkin. Nyt on olemassa ”uusi teoria” siitä, keitä sinun kansasi ryöstäjät ovat, ja se on elvyttänyt vanhan kiistan siinä mielessä, että se käyttää vakiintuneen profeetallisen symbolin virheellistä tunnistamista rakentaakseen profeetallisen mallin, joka on pystytetty hiekalle. Olipa kyseessä Smithin yksityinen tulkinta, tai Joelin ensimmäisen luvun kansaa koskeva väärä sovellus, tai Yhdysvaltojen tunnistaminen moderniksi Roomaksi; kaikki nämä kolme harhakäsitystä hyökkäävät paavillisen Rooman oikeaa viimeisten päivien ymmärrystä vastaan, ja siten ne hyökkäävät sitä symbolia vastaan, joka

vahvistaa sen profeetallisen näyn, joka osoittaa, hukkuuko Jumalan kansa vai elääkö se.

Tulevaisuudessa eurooppalainen roomalaisuus ja Amerikan maanosien luopioprotestanttisuus ”ryhtyvät vainoamaan” sapatinpitäjiä, niin kuin on tehty kautta pyhän historian.

”Jumala on herättävä kansansa; jos muut keinot epäonnistuvat, heidän keskuuteensa tulee harhaoppeja, jotka seulovat heitä erottaen akanat vehnästä. Herra kutsuu kaikkia, jotka uskovat Hänen sanaansa, heräämään unesta. Kallisarvoinen valo on tullut, juuri tähän aikaan sopiva. Se on Raamatun totuutta, joka osoittaa vaarat, jotka ovat aivan meidän yllämme. Tämän valon tulisi johtaa meidät ututteraan Raamatun tutkimiseen ja mitä kriittisimpään niiden käsitysten tarkasteluun, joita me pidämme. Jumala tahtoo, että kaikki totuuden puolet ja näkökannat tutkitaan perusteellisesti ja hellittämättömästi rukouksen ja paaston kera. Uskovien ei tule levätä olettamusten ja epämääräisten käsitysten varassa siitä, mikä muodostaa totuuden.” Gospel Workers, 299.

Jatkamme näitä ajatuksia seuraavassa artikkelissa.